
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ	1
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ	3
ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ	6
Η ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ	8
ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ	10
Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ	12
ΣΚΟΤΟΣ	13
ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ	14
ΟΥΧΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΣ	14
ΔΕΥΤΕΡΑ "ΗΜΕΡΑ"	16
Η ΤΡΙΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	18
ΤΑ ΓΕΝΗ ΣΤΑΘΕΡΑ	20
ΠΡΩΙΜΟΣ ΦΥΤΙΚΗ ΖΩΗ	23
Η ΤΕΤΑΡΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	25
Η ΠΕΜΠΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	27
Η ΕΚΤΗ "ΗΜΕΡΑ"	28
"ΨΥΧΗ ΖΩΣΑ"	31
Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ	32
ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΗ	35
ΝΕΑ ΚΤΙΣΙΣ	38
ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ	41
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ	45

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

"'Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν." ΓΕΝΕΣΙΣ α:1.

---οοο---

AMBANONTES ὑπ' ὄψιν τὴν σύγχρονον αὔξησιν τῆς γνώσεως εἰς διαφόρους κλάδους, οἱ ἐπιστήμονες μανθάνουν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ μέγεθος καὶ τὸ πολυπλοκὸν τοῦ Σύμπαντος. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγνωρίζουν καὶ παραδέχονται ἑλευθέρως ὅτι, ὅσον περισσότερον ἐξερευνοῦν τὸ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ, ἐπὶ τοσοῦτον πείθονται ὅτι ὑπεύθυνος δι' ὅλον τὸ μεγαλεῖον τοῦτο εἶναι Νοήμων, Μέγας τις Δημιουργὸς. Τοῦτο ἦτο καταφανὲς προ πολλοῦ εἰς τὸν προφήτην Δαβίδ, ὅστις ἔγραψεν,

" Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν ἡμέραν λαλεῖ λόγον, καὶ ἡ νύξ πρὸς τὴν νύκτα ἀναγγέλλει γνώσιν." ΨΑΛΜ. ιθ:1,2.

Παραδεχόμενοι ὡς γεγονὸς τὴν διακήρυξιν τῆς Γραφῆς ὅτι, "'Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν," εἶναι φυσικὸν διὰ τὸν ἐρευνητικὸν νοῦν, νὰ ἐρωτήσῃ: "Πόσος καιρὸς πρὶν ἦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῆς;" Ἡ Γραφή δὲν δίδει ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, διότι "ἡ ἀρχὴ" ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ἐδάφιδόν μας προηγεῖται πάσης ἄλλης ἀρχῆς χρόνου ἀναφερομένης εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι βασικῶς σπουδαία εἰς τὴν πίστιν μας, πλὴν εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσωμεν

μερικους ὑπολογισμοὺς τῶν ἐπιστημόνων.

Νύξιν τις τοῦ πόσον πρὶν εἰς τὸ ἀπώτατον παρελθόν ἢ "ἀρχὴ" τῆς δημιουργίας τοῦ Σύμπαντος ἦτο, στηρίζεται πιθανὸν εἰς τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός, ἣτις εἶναι 185,000 μίλια τὸ δευτερόλεπτον. Ἡ Σελήνη εἶναι τὸ πλησιέστερον οὐράνιον σῶμα, καὶ τὸ φῶς τῆς Σελήνης φθάνει εἰς τὴν Γῆν εἰς ἓνα καὶ τέταρτον δευτερόλεπτον. Ἀπὸ τὸν Ἥλιον θέλει ὀκτὼ λεπτά. Ἀπαιτοῦνται τέσσαρα ἔτη φωτός διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Γῆν ἀπὸ τὸν πλησιέστερον ἀστέρα.

Διὰ τοῦ τελευταίου τηλεσκοπίου τοῦ PLOMAR τῆς Καλλιφορνίας, κατέστη δυνατὸν νὰ φωτογραφηθοῦν μεμακρυσμένα σφαίραι, τὸ φῶς τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Γῆν, δύο δισεκατομμύρια ἔτη. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, τὰ σῶματα ταῦτα ἔπρεπε νὰ ἔχουν δημιουργηθῆ δύο δισεκατομμύρια ἔτη πρὶν διὰ νὰ φθάσῃ τὸ φῶς αὐτῶν εἰς τὴν Γῆν. Οἱ ἐπιστήμονες τώρα πιστεύουν ὅτι, ἡ δημιουργία, δηλ. τὸ Σύμπαν, ἐπεκτείνεται πολὺ πέραν τοῦ ὅ,τι οὗτοι δύνανται νὰ φωτογραφίσουν.

Τὸ γεγονός ὅτι μερικὰ ἀπομακρυσμένα σῶματα ἐδημιουργήθησαν τὸ ὀλιγώτερον δύο δισεκατομμύρια ἔτη πρὶν, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Γῆ εἶναι τόσον παλαιὰ. Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν κάμει διαφόρους ὑπολογισμοὺς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν τῆς Γῆς, κυμαινομένων ἀπὸ 28 ἑκατομμύρια ἕως τρία δισεκατομμύρια ἔτη ἡλικίας. Ὁ Ἥλιος, ἀξιοῖ ὁ SIR JAMES JEANS, εἶναι περιπου ἐπτὰ δισεκατομμύρια ἔτη ἡλικίας. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι εἶναι κάπως θεωρητικοί, καὶ εἶναι πέραν τῆς ἡμετέρας ἀντιλή-

ψεως, ἀλλὰ πόσον ἐπίσης εἶναι καὶ ἐκεῖνα ἄ-
τινα ἀφοροῦν τὰ μεγάλα δημιουργικὰ ἔργα τοῦ
Θεοῦ, Ὅστις, καθὼς ἡ Γραφή διακηρύττει, εἶ-
ναι "ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος." ΨΑΛΜΟΣ
90:2.

Ἡ Γῆ, βεβαίως, εἶναι ἀπλῶς ἓνας πλα-
νήτης εἰς τὸ μέγα Σύμπαν τοῦ δημιουργήματος
τοῦ Θεοῦ, ὅπως περιγράφεται διὰ τῆς διακη-
ρύξεως "ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ." Ἀφ' οὗτου ἰσχυρὰ
τηλεσκοπία ἦλθον εἰς χρῆσιν, ὑπετίθετο ὅτι
ὁ ἰδικὸς μας ἀστρικός Γαλαξίας ἦτο ὀλόκληρον
τὸ ΣΥΜΠΑΝ. Πλὴν τώρα, πλέον τῶν εἴκοσι δισε-
κατομμυρίων Γαλαξίαι εὐρίσκονται διαρ-
κῶς ὑπὸ τὴν παρατήρησιν τῶν ἐπιστημόνων. Ἐ-
καστος τούτων πιστεύεται ὅτι εἶναι ὅμοιος
εἰς μέγεθος τοῦ Γαλαξίου τοῦ ὁποίου ἡ Γῆ ἀ-
ποτελεῖ μέρος καὶ εἰς τὸν Γαλαξίαν τούτον ὑ-
πάρχουσι δέκα δισεκατομμύρια ἄστρα. Ὑπολογί-
ζεται ὑπὸ τινῶν ἐπιστημόνων ὅτι ὁ ὀλικὸς ἀ-
ριθμὸς Γαλαξιῶν, καὶ ἐκείνων ἀκόμη οἵτινες
δὲν βλέπονται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, εἶναι ἐκ-
κατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων. Εἰς προφήτης
τοῦ Θεοῦ ἔγραψε, "Καθὼς ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῆ, οὐδὲ ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης νὰ μετρηθῆ." ΙΕΡΕΜ. λγ:22.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΙΟΝ.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ Ἡσαΐας μᾶς βεβαίως ὅτι, "Αὐ-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ πλάσας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐ-
τὴν, ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτὴν, ἔκτισεν
αὐτὴν οὐχὶ ματαίως, ἀλλ' ἔπλασεν αὐτὴν διὰ νὰ
κατοικῆται." ΗΣ. με:18. Ἐκ τούτου καθίσταται
φανερὸν ὅτι ὁ θεὸς σκοπὸς τῆς δημιουργίας τῆς
Γῆς, ἦτο διὰ νὰ κατοικηθῆ, καὶ ἡ διακήρυξις
τῆς Γενέσεως φανερώνει ὅτι, ὁ κύριος κάτοι-

κος και κυρίαρχος τῆς Γῆς θὰ ἦτο ὁ ἄνθρωπος.

Δημιουργῶν τοὺς προπάτορας ἡμῶν ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, "Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσατε -πληρώσατε, οὐχὶ ὑπερπληρώσατε- τὴν γῆν, καὶ κυριεύσατε αὐτήν, καὶ ἐξουσιάζετε ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς ζώου κινουμένου ἐπὶ τῆς γῆς." ΓΕΝ. α: 28. Διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος, ἦτο ἀναγκαῖον ὅπως ἀποδείξῃ τὴν πιστότητα τοῦ εἰς τὸν θεῖον νόμον. Ὁ Ἀδὰμ ἀπέτυχεν εἰς τοῦτο, καὶ ἦλθεν ὑπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου. Πλὴν τοῦτο δὲν ἐννοεῖ ὅτι ὁ θεῖος σκοπὸς δημιουργῶν τὴν Γῆν ἀπέτυχεν.

Ἡ Γραφή ἀποκαλύπτει ὅτι, μέσῳ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεὸς ἐπρομήθευσεν ἀπολύτρωσιν διὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον, καὶ ὅτι οὗτος θὰ ἐπανακτηθῇ ἀπὸ τῆς καταδίκης τοῦ θανάτου καὶ δοθῇ εὐκαιρία ἀποδεικνύων τὴν ἀξίαν τοῦ διὰ ζωὴν εἰς τὸν θαυμάσιον τοῦτον οἶκον, τὸν ὁποῖον ὁ Δημιουργὸς ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὸν. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, ἡ Γῆ πρέπει νὰ πληρωθῇ -οὐχὶ ὑπερπληρωθῇ- καὶ κατοικηθῇ οὐχὶ ὑπὸ θνήσκοντος γένους, ἀλλ' ὑπὸ γένους ἀποκατασταθέντος εἰς τελείαν ζωὴν, κατοχυρωμένην ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας ὑπὸ πεπειραμένης γνώσεως τῶν τρομερῶν αποτελεσμάτων τῆς παρακοῆς τοῦ Νόμου τοῦ Δημιουργοῦ.

Μανθάνοντες περὶ τῆς ἀγανούς δημιουργίας, καὶ κατανοοῦντες τὴν ἀπειρον σοφίαν καὶ παντοδυναμίαν τοῦ Δημιουργοῦ, τῆς ἀποκαλυπτομένης ἐν αὐτῇ, τοῦτο πρέπει νὰ μᾶς δώσῃ πίστιν εἰς τὸ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, ὁ Μέ-

γας Δημιουργός όλων τούτων, είναι πλήρως ικανός να επιτελέση τὸν σκοπὸν Του, ἀποκαθιστῶν τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ αἱ Γραφαὶ μᾶς, δίδουν πολλὰς διαβεβαιώσεις περὶ τούτων. Ὁ Παῦλος ἔγραψε, "Διότι καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδάμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆ ἐν τῷ Χριστῷ." Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. ιε:21.

Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ θνήσκοντος ἀνθρωπίνου γένους, περιγράφεται εἰς τὴν Γραφὴν διὰ τῆς λέξεως "ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ." Ὁ Ἀπόστ. Πέτρος μεταχειρίζεται τὴν λέξιν "ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι "ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΝΤΩΝ" ἐλαλήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπ' αἰῶνος, διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν. "ΠΡΑΞ. γ:19-21" Ἀκριβῶς, καθὼς τὸ πρῶτον Κεφ. τῆς Γραφῆς διακηρύττει τὰ οὐσιώδη γεγονότα ἀναφορικῶς μὲ τὴν δημιουργίαν καὶ πῶσιν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γραφῆς ἀποκαλύπτει τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ἐκείνων τοῦς ὁποίους Οὗτος ἐδημιούργησε, καὶ ἔδωκε κυριαρχίαν ἐφ' ὅλης τῆς Γῆς.

Καὶ πρέπει νὰ αὐξήσῃ ἡ πίστις ἡμῶν εἰς τὴν Γραφὴν, ὡς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ δημιουργίαν, καθὼς κατανοοῦμεν πόσον ἀκριβῶς ἐπίσης περιέγραψε πολλὰ οὐσιώδη γεγονότα ἀναφορικῶς μὲ τὴν Γῆν. Π.Χ. οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἡ Γῆ ἦτο ἐπίπεδος, ἀκόμη δὲ καὶ σήμερον ὑπάρχουν τινὲς διακρατοῦντες τὴν πεπλανημένην ταύτην ἄποψιν. Ἐντούτοις, ἔχει βεβαιωθῆ πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ Γῆ εἶναι σφαιροειδῆς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο διεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Γραφῆς πρὸ 3,000 ἐτῶν. Εἰς τὸ

βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου ἀναγινώσκομεν περὶ τοῦ
"γύρου τῆς γῆς." ΗΣ.μ:22.

Οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ τῆς Ἰνδίας ἐδίδασκον
ὅτι ἡ Γῆ ἐστηρίζετο ἐπὶ ἐλέφαντος, ὅστις ἐ-
πίσης ἐκάθητο ἐπὶ τῆς ῥάχεως χελώνης. Οἱ Ἑλ-
ληνες ἀνεγνωρίζοντο διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν
σοφίαν, ἀλλ' ἡ καλλίστη αὐτῶν θεωρία ἦτο ὅτι,
ἡ Γῆ ἐστηρίζετο εἰς τὸν ὦμον τοῦ γίγαντος
Ἀτλαντος. Ἡ Γραφή διακηρύττει τὴν ἀλήθειαν
ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πολὺ πρὶν αὕτη ἀ-
νακαλυφθῆ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας. Ὁ προ-
φήτης Ἰωβ εἶπε περὶ τοῦ Δημιουργοῦ, "Ὁ ἐκ-
τείνων τὸν βορέαν ἐπὶ τὸ κενὸν, κρεμᾷ τὴν
γῆν ἐπὶ τὸ μηδὲν." ΙΩΒ κς:7.

Τὸ μέγεθος τῆς Γῆς ἐν συμπαραβολῇ μὲ
ἄλλα οὐράνια σώματα εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρον.
Ἡ Γῆ ἐμπεριέχει περίπου 267,000 ἑκατομμύρια
κυβικὰ μίλια, καὶ ἔχει βάρος 5,000 ἑκατομ-
μύρια ἑκατομμυρίων τόνους. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι
εἶναι κάπως πέραν τῆς ἡμετέρας ἀντιλήψεως,
ἀλλὰ μὲ συμπαραβολὴν μὲ ἄλλα οὐράνια σώματα
ἡ Γῆ εἶναι πάρα πολὺ μικρὰ. Ὁ πλανήτης Κρό-
νος δύναται νὰ ἐμπερικλύσῃ 900 σφαῖρας τοῦ
μεγέθους τῆς Γῆς, ἐνῶ ὁ Ἥλιος δύναται νὰ
ἐμπερικλύσῃ 1,300,000. Μεταβαίνοντες πέραν
τοῦ ἡμετέρου Γαλαξία διὰ συμπαραβολὴν, πλη-
ροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Ἀνδρομέδα, ἥτις εὐρίσκει-
ται 800,000 ἔτη φωτὸς μακρὰν, δύναται νὰ λάβ-
ῃ εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς πέντε δισεκατομμύρια
Ἥλιους. ΕΓΚΥΚΛΟΠ. ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΓΝΩΣΕΩΣ, Σελ. 14,
ὑπὸ SIR JAMES JEANS.

ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Δημιουργὸς ἠρώτησε τὸν Ἰωβ, "Ποῦ ἦσο
ὅτε ἔθεμελ' ἴονον τὴν γῆν; Ἀπάγγειλον, ἐὰν ἔχῃς

σύνεσιν;" Καὶ πάλιν, "Ἐπὶ τίνος εἶναι ἐσ-
τηριγμένα τὰ θεμέλια αὐτῆς; ἢ τις ἔθεσε τὸν
ἄκρογωνιαῖον λίθον αὐτῆς;" ΙΩΒ λη:4,6. Ἐν
τῷ φωτὶ τῆς γεωλογικῆς ἀληθείας, ἣτις τώρα
τόσον πολὺ ἔχει ἐγκαθιδρυθῆ, καταφαίνεται
ὅτι, αἱ ἐρωτήσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς ὠ-
ρισμένα χαρακτηριστικὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἢ
μορφώσεως τῆς γῆς, ἵνα ὁ οἶκος τοῦ ἀνθρώ-
που ἔχει θεμέλια, ἅτινα στερεῶς ἔχουν ἐμπηχ-
θῆ ἐπὶ στερεᾶς μάζης νικελίου καὶ σιδήρου,
τὰ ὅποια σχηματίζουν τὸν σκληρὸν πυρῆνα τοῦ
κέντρου τῆς Γῆς.

Ὁ "ἄκρογωνιαῖος λίθος" τῆς Γῆς εἶναι
κάπως ὅμοιος μὲ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς
Πυραμίδος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι, ἀντὶ νὰ εἶναι οὐ-
τος εἰς τὴν κορυφὴν εἶναι εἰς τὸ κέντρον.
Τοιοῦτοτρόπως τὸ ὀλικὸν βάρος τῆς Γῆς πιέ-
ζει τὸν πυρῆνα τοῦ κέντρου. Εἰς τὸν σχημα-
τισμὸν τοῦτον τῆς Γῆς, ἡ ΕΓΚΥΚΛ. ΝΕΩΡΕ-
ΡΑΣ ΓΝΩΣΕΩΣ σελ. 192, 193, τοῦ Καθηγητοῦ J.
W. GREGORY, ἀναφέρει ἑπτὰ μεγάλα θεμέλια ἅ-
τινα ὑποστηρίζουν τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν τῆς
Γῆς. Οὗτοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Βόρειον καὶ
Νότιον Ἀμερικὴν,, Ἀσίαν, Ἀφρικὴν, Αὐστρα-
λίαν καὶ δύο εἰς Εὐρώπην.

Καίτοι οἱ ὠκεανοὶ ἔχουν καταπληκτικὴν
βαρύτητα, καὶ στηρίζονται οἱ θυθοὶ αὐτῶν ἐ-
πὶ βαρέως βασάλτου, ὁ Κύριος ἐπρομήθευσεν
ἐπιπρόσθετα θεμέλια διὰ τὴν ἐπὶ πλεον στή-
ριξιν τῶν Ἡπειρῶν αὐτῆς. Οὐδὲν τὸ θαυμαστὸν
ὁ Ψαλμῶδς ἀναφέρει διὰ τὸν Δημιουργόν, "Ὁ
θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτῆς, διὰ
νὰ μὴ σαλευθῆ εἰς τὸν αἰῶνα." ΨΑΛΜ. ρδ:5.

Η ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ

ΘΕΟΣ ἠρώτησε τὸν Ἰὼβ σπουδαίαν ἐρώτη-
σιν ἀναφορικῶς μὲ τὴν Γῆν, ὅπερ παραθέτομεν,
" Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς, ἐὰν ἐξεύρης; ἢ
τίς ἠπλώσε στάθμην ἐπ' αὐτῆς;" ΙΩΒ λη:5. Ἡ
καταμέτρησις εἶναι ζωτικῆς σπουδαιότητος
εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα ἢ σχεδιαστὴν οἰκοδομῆς.
"Ὅχι μόνον πρέπει ἡ οἰκοδομὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ
ἔχῃ ἀναλογίαν καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἀλλὰ
καὶ καθ' ὅλα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν καὶ στε-
ρεότητες αὐτῆς.

Οὕτω καὶ μὲ τὴν σχεδίασιν καὶ θεμελίω-
σιν τῆς Γῆς. Ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τῆς Δημιουργίας
προέβλεψεν ὅπως "ἡ καταμέτρησις" αὐτῆς
εἶναι καθ' ὅλα κατάλληλος διὰ τὸν σκοπὸν διὰ
τὸν ὁποῖον ἐσχεδιάσθη. Ἡ διάμετρος τῆς Γῆς
εἶναι περίπου 8,000 μίλια. Ἡ ζωτικὴ σπου-
δαιότης τῆς καταμετρήσεως αὐτῆς ἐκτιμᾶται
μόνον ὅταν παραβάλλεται αὕτη μὲ τὴν μικρο-
τέραν εἰς μέγεθος Σελήνην, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο
μέρος, μὲ τὸν μεγαλύτερον εἰς μέγεθος Κρό-
νον.

Οἱ ὠκεανοὶ τῆς Γῆς, πιστεύεται, ἦλθον
εἰς τὸ εἶναι τῶν ἐκ τῶν ἀτμῶν, ἐκσφενδονιζο-
μένων κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς μόρφωσιν, ὅτε
αὕτη ἦτο πύρινος μάζα. Ἡ διάμετρος τῆς Γῆς
ὡς ἐκ τούτου, θὰ ἀπεφάσιζε τὸ ποσὸν τοῦ ἀτ-
μοῦ αὐτοῦ, σχετικῶς μὲ τὴν καταμέτρησιν τῆς
ἐπιφανείας αὐτῆς. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς Σελήνης,
οὔσης μικροτέρας, τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος διὰ
τὸν ἀτμὸν ἦτο τόσον μικρὸν ὥστε τελείως ἀ-
πεξηράνθη καὶ ἀπερροφήθη καθ' ὅσον ἡ Σελήνη
ἐψύγετο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὕδωρ
εἰς τὴν Σελήνην. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουσιν,
ἐξ ἄλλου, ὅτι οἱ πλανῆται τοῦ μεγέθους,

μεγέθους τοῦ Διδος καὶ τοῦ Κρόνου, ἐξετόξευ-
σαν τοιαύτην ποσότητα ὑδατίνου ἀτμοῦ ὥστε
ἢ μάζα τῆς ὕλης των εἶναι τελείως βυθισμέ-
νη εἰς μέγα βάθος ὑδατος ἢ παγετώνος. Τρι-
ουτοτρόπως βλέπομεν ὅτι, ἐὰν ἡ Γῆ ἔπρεπε νὰ
κατοικηθῇ ὑπ' ἀνθρώπου, ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκρι-
βῶς εἰς μέγεθος, καὶ ὁ Θεὸς Δημιουργὸς ἐ-
γνώριζεν ὅποια ἔπρεπε μέτρα νὰ ἦτο τὸ μέγε-
θος αὐτῆς.

Ἡ καταμέτρησις ἐπίσης ἦτο σπουδαία
δι' ἄλλας ἀπόψεις. Ὑπῆρξεν ἡ ὑπόθεσις τῆς
ἔλξεως ἐκ τῶν ἄλλων σωμάτων, ὅπως τοῦ Ἡλί-
ου καὶ τῆς Σελήνης. Ἡ Γῆ ἔπρεπε νὰ ἦτο ὠ-
ρισμένου μεγέθους καὶ βάρους ἵνα κινῆται
εἰς τὴν τροχίαν τῆς σταθερῶς. Καὶ ἡ ταχύτης
αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ῥυθμισθῇ ἐν σχέσει μὲ τὴν
ἀπόστασιν τῶν ἄλλων σωμάτων τῆς ἔλξεως. Ἡ
ἔλξις τῆς βρύτητος παίζει σπουδαῖον ῥόλον
εἰς τὰ οὐράνια σώματα.

Ἐπὶ πλέον, ἡ καταμέτρησις τῆς ἀποστά-
σεως ἀπὸ τοῦ Ἡλίου ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκριβῆς
ὥστε ἡ Γῆ νὰ ἦτο κανονικὴ εἰς θερμοκρασίαν,
πλὴν οὐχὶ ὑπὲρθερμος ἢ ὑπὲρψυχρος. Ὁ Ἡλιος
εἶναι 93-94 ἑκατομμύρια μίλια μακρὰν τῆς
Γῆς. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ὅτι, ἐὰν ὁ
Ἡλιος ἀπεμακρύνετο εἰς τὰ 120 ἑκατομμύρια
μίλια μακρὰν τῆς Γῆς, θὰ ἐπάγωνον μέχρι θά-
νάτου τὰ πάντα. Ἡ ἐὰν ὁ Ἡλιος ἦτο πλησίον
τῆς Γῆς 60 ἑκατομμύρια μίλια, θὰ κατεκαίετο
πᾶσα ζωὴ καὶ βλάστησις ἐνεκεν τῆς θερμότη-
τος.

Πόσον πλήρης σημασίας ἦσαν αἱ διακηρύ-
ξεις τοῦ Δημιουργοῦ εἰς τὸν Ἰὼβ, ἐρωτῶν αὐ-
τὸν, "Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα τῆς γῆς, ἐὰν ἐξεύ-

ρης, ἢ τις ἤπλωσε στάθμην ἐπ' αὐτήν; "ΙΩΒ λη: 5. Αἱ ἐρωτήσεις αὗται δὲν ἦσαν ἀργολογίαι. Ἐπροτίθεντο ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ νὰ ἀποκαλύψουν τὴν σοφίαν, ὡς ἐπίσης τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ προμηθεύων τοιοῦτον θαυμάσιον οἶκον διὰ τὴν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ δημιουργίαν. Τοῦτο ἦτο ἐπίκαιρον διὰ τὸν Ἰὼβ, ἀφοῦ ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀγαθὴν φροντίδα τοῦ Θεοῦ σκληρῶς ἐδοκιμάζετο. Τώρα δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ὅτι, εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ προσδιορισμὸν τοῦ μεγέθους τῆς Γῆς καὶ τῆς σχετικῆς αὐτῆς θέσεως εἰς τὸ Σύμπαν, ὁ Θεὸς εἶχεν ὑπ' ὄψιν Του τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ δημιουργίας, "τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων," εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἔδιδεν τὴν Γῆν εἰς αἰῶνιον αὐτῶν κληρονομίαν.

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ

ΓΡΑΦΗ δὲν ἐξηγεῖ ἀκριβῶς πῶς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν "οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν". Τοῦτο μάλλον εἶναι καλὸν, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κάθε ἐξήγησις ἥτις ἠδύνατο νὰ δοθῆθαι ἦτο πέραν τῆς ἰκανότητος τῆς πεπερασμένης ἡμῶν διανοίας νὰ κατανοήσῃ. Ἡ Γραφή ἀπλῶς διακηρύττει ὅτι, "Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."

Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν πολλὰς θεωρίας ὡς πρὸς τοῦ πῶς ἡ δημιουργία τῆς Γῆς ἐπραγματοποιήθη. Ἐντούτοις, γενικῶς ἀναγνωρίζεται παρὰ τῶν ἐπιστημόνων ὅτι, ἀδιάφορον ποῖα εἶναι ἡ ἀρχικὴ πηγὴ τῆς ὕλης διὰ τῆς ὁποίας ἐμορφώθη καὶ συνίσταται ἡ Γῆ, ὑπῆρξε καιρὸς ὅτε ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ἦτο πύρινος, καὶ ἥτις μετέπειτα βαθμιαίως ἐψύγετο εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σήμερον.

Με ἀπλότητα ἡ Γραφή θέτει τὸ γεγονός τοῦτο διὰ τῆς διακηρύξεως "Ἡ γῆ ἦτο ἄμορφος καὶ ἔρημος," δηλ. δὲν εἶχε μορφήν ἢ σχῆμα, καὶ ἦτο κενὴ πάσης ζωῆς, ΓΕΝ.α:2. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ, ὅτε ἡ Γῆ ἦτο ἀκόμη ἀκατάλληλος πρὸς διατήρησιν οἰασθήποτε ζωῆς, εἶναι ὅπου τὸ πρῶτον Κεφάλαιον τῆς Γενέσεως ἀναφέρεται. Ἡ καταγραφή αὕτη τῆς δημιουργίας ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐξ στάδια τῆς προόδου, ἅτινα ἔφερον τὴν Γῆν εἰς τὴν παροῦσαν κατοικήσιμον κατάστασιν, ἣτις ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς ἐξ αὐτῆς "ἡμέρας" ἢ ἐποχὰς.

ΟΙ ΓΕΩΛΟΓΟΙ ἀνεκάλυψαν τὴν κανονικὴν αὐτὴν ἀνάπτυξιν, ἐνῶ οὗτοι δὲν διαιροῦν τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα καθὼς ὑποδεικνύεται εἰς τὴν Γένεσιν. Αἱ ἀνακαλύψεις των εἰς τὸ τὶ ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἀναπτύξεως, εἶναι ἀξιοσημειώτως ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς Γραφῆς. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς δίδουν τέσσαρας κυρίας ἐποχὰς, τὰς ὁποίας ὁμοίως οὗτοι ὑποδιαιροῦν εἰς μικρότερας περιόδους.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ εἴμεθα πολὺ ἀκριβολόγοι παρατηροῦντες τὴν ἁρμονίαν μεταξὺ τῆς περιόδου ὅπερ οἱ ἐπιστήμονες ἀφίχθησαν, καὶ τῶν "ἡμερῶν" τῆς Γενέσεως. Ἡ διακήρυξις τῆς Γραφῆς περὶ τῆς προπαρασκευῆς καὶ διατηρήσεως αὐτῆς, ἀναφέρεται εἰς 31 μικρὰ ἐδάφια, ἐνῶ ἀναρρίθμητοι τόμοι ἐγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ τὶ ἔχουν εὔρη εἰς τὴν διακήρυξιν τῶν βράχων καὶ ἄλλων πηγῶν, ἀναφορικῶς μὲ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Αἱ ἐξ γενικαὶ διαιρέσεις φανερώς εἶναι πᾶν ὅ,τι ὁ Δημιουργὸς ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρῃ, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως δώσῃ εἰς τὸν λαὸν Αὐτοῦ τὴν πληροφορίαν τὴν

ὅποιαν εἶχον ἀνάγκην πρὸς διατήρησιν τῆς πίστεως των εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Αὐτοῦ Λόγον.

Ἡ ΠΡΩΤΗ "ἩΜΕΡΑ"

ΗΤΟ Η ΑΡΧΗ τῆς πρώτης "ἡμέρας" ὅτε τὸ "Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ"-ἡ παντοδύναμος Αὐτοῦ δύναμις- ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων. ΓΕΝ. α:2. Ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἡ μεταφραζομένη "ἐφέρετο" εἶναι "ἐπιάζω," καθὼς τὰ πτηνὰ ἐπιάζουν εἰς τὴν φωλεὰν των. Καθὼς γνωρίζομεν, ὑπάρχουν διάφορα στάδια διὰ τὴν πορείαν τῆς "ἐπιάσεως." Ἐυλάρια καὶ βρύα συναθροίζονται διὰ τὴν μορφήν τῆς φωλεᾶς. Ἐπειτα ἐπένδυσις γίνεται μὲ διάφορα μαλακὰ χόρτα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εὐχαρίστησιν τῶν νεογνῶν των. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ γέννησις τῶν ὤων, καὶ ἡ θέρμανσις αὐτῶν ἕως ὅτου τὰ νεογνὰ ἐκκολαφθῶσιν.

Γενικῶς τοῦτο εἶναι ἐναρμόνιος σκιαγράφησις τοῦ πῶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἡ δύναμις τοῦ Δημιουργοῦ "ἐπιάζε" ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὑπεράνω τῆς Γῆς, ἵνα τελικῶς οἶκος δυνατὸν νὰ κατασταθῇ ἕτοιμος δι' ὅλας τῆς μυριάδας τῶν δημιουργημάτων τὰ ὅποια Οὗτος εἶχε κατὰ νοῦν διὰ τὴν Γῆν, ἰδιαιτέρως διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ "ἐπιάσις" αὕτη ἤρχισε κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης "ἡμέρας" ὅτε "σκότος ἦτο ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου," καὶ θὰ ἐξηκολούθη ἕως ὅτου ὁ ἄνθρωπος, "ἄρσεν καὶ θῆλυ" ἐδημιουργήθη "κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ," κατὰ τὸ τέλος τῆς ἕκτης "ἡμέρας."

Σ Κ Ο Τ Ο Σ

QTAN ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ τοῦ Θεοῦ ἤρχισε τὴν "ἐπάσιν" ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σκότος ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον τῆς ἀβύσσου. Ἐφ' ὅσον τοῦτο ἦτο προτοῦ ἢ Γῆ καὶ τὸ ὕδωρ διαχωρισθῶσιν, ἢ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς ἦτο ἀπέραντος ὠκεανός. Ὁ Θεὸς ἠρώτησε τὸν Ἰῶβ, "Τίς συνέκλεισε τὴν θάλασσαν μὲ θύρας, ὅτε ἐξορμῶσα ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας; Ὅτε περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλην, καὶ μὲ ὀμίχλην ἐσπαργάνωσα αὐτὴν;" ΙΩΒ λη: 8,9.

Ἡ ἐρώτησις τοῦ Θεοῦ καλῶς ὑποδεικνύει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ἡ θάλασσα ἦλθεν εἰς τὸ εἶναι τῆς. Οἱ ἐπιστήμονες συμφωνοῦν ὅτι, καθὼς ἡ μάζα τῆς Γῆς ἐψύγετο, στερεὸς φλοιὸς ἐσχηματίσθη. Πρὸς καιρὸν ὁ φλοιὸς οὗτος διατηροῦσε τοὺς ἀτμοὺς περιορισμένους ἐν ἀμόρφῳ σχήματι, ἢ καθὼς ἡ ἐρώτησις τοῦ Θεοῦ ὑποδεικνύει, "μὲ μοχλοὺς καὶ θύρας περιέκλεισεν αὐτὴν." "Ἄμορφος καὶ ἔρημος, καὶ σκότος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου. Ἡ μεγάλη πίεσις τῶν ἀτμῶν ἐξέσπασεν καὶ ἔπενσεν ἐπὶ τῆς θερμῆς Γῆς, αὐτὴ δὲ ψυγουμένη ἐσχηματίσθησαν οἱ ὠκεανοὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς. Τοιουτοτρόπως ἐγεννήθησαν αἱ θάλασσαι καὶ οἱ ὠκεανοὶ, ἐξῆλθον "ὡς ἐκ μήτρας. ΙΩΒ λη:8, ΓΕΝ. α:2.

Κατὰ τὴν γέννησιν, ἐνδύματα ἐπρομηθεύθησαν. Ὁ Κύριος εἶπε, "περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλην, καὶ μὲ ὀμίχλην ἐσπαργάνωσα αὐτὴν." ΙΩΒ λη:9. Καὶ ἀλλαχού, "Ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανούς ὡς παραπέτασμα," καὶ ἐξαπλώνων αὐτοὺς ὡς σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν." Ψ.μ:22.

"ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ"

ΠΟΛΥ ΕΡΓΟΝ ἐπετελέσθη κατὰ τὴν πρώτην "ἡμέραν" ἢ ἐποχὴν. Ὁ Δημιουργὸς εἶπε, "Γενηθήτω φῶς," καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς προσταγῆς αὐτῆς "ἔγεινε φῶς." Καθαρῶς καταφαίνεται ἡ βεβαίωσις τῶν ἐπιστημόνων ὅτι, ὁ Ἥλιος εἶχε δημιουργηθῆ πολὺ πρὶν τῆς δημιουργίας τῆς Γῆς, καὶ πιθανὸν ἀμυδρὸν φῶς διέπερα τὰ νέφη καὶ τοὺς ἀτμοὺς ἅτινα περιέβαλλον τὴν Γῆν.

Ἀναγινώσκομεν εἰς ΓΕΝ.α:4,5, "καὶ διέχωρησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς "ἡμέραν", τὸ δὲ σκότος ἐκάλεσε νόκτα," Ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἡ Γῆ ἣτις ἔκαμε τὸν διαχωρισμὸν τοῦ σκότους καὶ τοῦ φωτός. Καθὼς καὶ σήμερον, τὸ μέρος τῆς Γῆς ὅπερ βλέπει κατὰ τὸν Ἥλιον ἔχει φῶς, φῶς ἐν ἀντιπαραβολῇ μὲ τὸ σκότος ἐπὶ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σφαίρας.

ΟΥΧΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΣ ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΦΩΣ τοῦ Ἥλιου ἤρχισεν ἀμυδρῶς νὰ διαπερᾶ τὴν πυκνὴν ὁμίχλην ἣτις περιέβαλλε τὴν Γῆν, ἡ πρώτη ἐποχὴ ἣτις ἐπῶαζεν ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἦλθεν εἰς τὸ τέλος τῆς. Ἡ ἀναγραφὴ διακηρύττει, "καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρῶτὴ ἡμέρα πρώτη." ΓΕΝ.α:5. Πολλοὶ μελετηταὶ τῆς Βίβλου παρεπλανήθησαν ὑπὸ τῆς λέξεως "ἡμέρα," καθὼς ἀναφέρεται εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν. Εἶναι μετάφρασις τῆς Ἑβραϊκῆς λέξεως YIOM -Γιόμ. Ἐνῶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἰς τὴν Π.Δ. ἡ λέξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἡμέραν ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς δὲν περιορίζουν τοιοῦτοτρόπως τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

Εἰς ΕΞΟΔ.ιγ:10, ΛΕΥΙΤ.κε:29, καὶ ΑΡΙΘ.θ:22, καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ ἴδια Εβραϊκὴ λέξις μεταφράζεται "καιροῦς" "μῆνες" "ἔτη." Εἰς ΓΕΝ.μ:4, καὶ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ κδ:7, μεταφράζεται "καιροῦς" "ἡμέρας πολλὰς." Εἰς ΓΕΝ.δ:3, καὶ κς:8, καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη, ἡ λέξις ΓΙΟΜ μεταφράζεται "πολλὰς ἡμέρας," μεθ' ἡμέρας," ἀπροσδιορίστου χρόνου. Προσεκτικὴ μελέτη τῶν ἑδαφίων τούτων ἀποκαλύπτει καθαρῶς ὅτι, ἡ ἔννοια τῆς Εβραϊκῆς αὐτῆς λέξεως δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἕξ εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἡμέραν.

Ἐπὶ πλέον ἡ Γραφὴ συγχνάκις χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν "ἡμέρα" μὲ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν. Ἡ περίοδος τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν ὅπου οἱ Ἰσραηλιταὶ ἔκαμον ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀναφέρεται ὡς ἡ "ἡμέρα τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ..." ΨΑΛΜ.95:8, ΕΒΡ.γ:8. Ὁ Ἡσαΐας ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς, ὡς "ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ." ΗΣ.ια:10.

Ἐνῶ αἱ ἕξ "ἡμέραι" ἀναφέρονται ἐν σχέσει μὲ τὸ προπαρασκευαστικὸν ἔργον τῆς Γῆς, διὰ τὸν ἄνθρωπον, εἰς ΓΕΝ.β:4, ὁλόκληρος ἡ περίοδος τῆς δημιουργίας ἀναφέρεται ὡς "καθ' ἣν ἡμέραν." Καθίσταται φανερόν, ὅθεν, ὅτι ἡ Εβραϊκὴ λέξις ΓΙΟΜ δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ ὡς τὴν ἕξ εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἡμέραν, ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνει "καιρὸν" "ἐποχὴν," "περίοδον χρόνου," κατὰ τὴν ὁποῖαν ὠρισμένα γεγονότα καὶ ἔργα λαμβάνουν χώραν, καὶ ἐκπληροῦνται.

Ἄναγινώσκομεν ὅτι, "ἔγεινεν ἑσπέρα, καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα πρώτη." Ἡ Εβραϊκὴ

λέξις ένταῦθα ἢ μεταφραζομένη "έσπέρα" κατὰ γράμμα έννοεῖ "σκοτεινιάζει, σουρούπωμα." Τί ο Θείος συγγραφεὺς προφανῶς ἠθέλην ὅπως μᾶς κάμει νὰ έννοήσωμεν εἶναι ὅτι, ἐκάστη δημιουργικὴ περίοδος εἶχε "σκοτεινὴν" ἀρχήν, καὶ ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου ἐκάστου αἰῶνος ἢ ἐποχῆς ἦτο "πρωτὰ λαμπρότητος." Ἦτο κατὰ γράμμα ἀληθές κατὰ τὴν πρώτην "ἡμέραν" ἣτις ἤρχιζεν διὰ σκότους "έσπέρας" καὶ ἐτελείωνεν διὰ τῆς θείας προσταγῆς "γενηθήτω φῶς."

Η ΔΕΥΤΕΡΑ "ΗΜΕΡΑ"

Η ΤΟ ΚΑΤΑ τὴν περίοδον τῆς δευτέρας δημιουργικῆς ἐποχῆς ὅτε ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς ἐσχηματίσθη. Ἡ λέξις "στερέωμα" έννοεῖ ἐξάπλωσις, στερεὰ σκηνὴ ὑπεράνω. Ὁ διαχωρισμὸς τῶν ὑδάτων ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὀνομάσθη "οὐρανός," ἢ "στερέωμα," διαχωρίζων τὰ ὕδατα τὰ ὑπερθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ τὰ ὕδατα τὰ κάτωθεν τοῦ στερεώματος. Τὸ κύριον σῶμα τοῦ ὕδατος ἔμεινεν εἰς τὴν Γῆν, ἐνῶ τρομακτικὸν ποσὸν ἀτμοῦ ἴστατο ὑπεράνω τῆς ἀτμοσφαιρας, τοῦ οὐρανοῦ.

Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ὅτι πολὺ ἀπὸ τοὺς ἀτμοὺς οἵτινες ὑψώθησαν ἐκ τῆς θερμῆς Γῆς, ἐπυκνώθησαν καὶ ἐμόρφωσαν ὠκεανούς κοχλάζοντος ὕδατος, οἱ δὲ ἐλαφρότεροι ἀτμοὶ ἐσχημάτισαν τὴν ἀτμόσφαιραν. Πιθανὸν νὰ εἶναι οὕτως, ἀλλὰ δύνανται οἱ ἐπιστήμονες νὰ ἐξηγήσουν τοῦ πῶς οἱ ἀτμοὶ οὗτοι ἔτυχε νὰ κανονισθοῦν μεταξὺ των ὥστε νὰ προμηθεύσουν τὸ ἀκριβές ποσὸν τοῦ ὀξυγόνου ὅπερ θὰ ἦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀναπνοὴν τῶν ὄντων τῆς Γῆς, ἅτινα ἀργότερον θὰ ἐδημιουργοῦντο; ! Ἐπι πλέον, προμήθεια ἔπρεπε νὰ γείνη ὅπως δι-

ατηρηθῆ κανονικῆ ἀναλογία νιτρογόνου καὶ ὀξυγόνου εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας, πρὸς τὸν σκοπὸν, ἀμφότεροι, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, δένδρα καὶ βλάστησις τῆς Γῆς, ἐξακολουθήσουσιν νὰ ὑπάρχουν. Ὁ Δημιουργὸς ἦτο ἰκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτο.

Ἀναφορικῶς μὲ τὸν ΜΕΓΑΝ ΤΟΥΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ, ὁ Προφήτης ἔγραψεν, "Αὐτὸς εἶναι ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν γυῖρον τῆς γῆς, καὶ οἱ κἀτοικοὶ αὐτῆς εἶναι ὡς ἀκρίδες. Ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς ὡς παραπέτασμα, ἐξαπλώνων αὐτοὺς ὡς σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν." ΗΣ.μ:22. Ὅποιος θαυμάσιος τρόπος περιγραφῆς τῆς ἀτμοσφαιρας τοῦ οὐρανοῦ, ἣτις περικυκλῶνει τὴν Γῆν! Εἶναι ὡς "σκηνὴ πρὸς κατοίκησιν." Καὶ ἀληθῶς, κάθε ζῶσα ὑπαρξίς ἐπὶ τῆς Γῆς "ζῆ" ὑπὸ τὴν ὀξυγόνον καὶ ζωογόνον αὐτὴν "σκηνὴν."

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς εἶναι ζωτικὴ διὰ τὴν ζωὴν, ὄχι μόνον διὰ τὸ ὀξυγόνον τὸ ὁποῖον ἀναπνέομεν, ὅπερ προμηθεύεται δι' ὅλα τὰ ἀναπνέοντα κτίσματα, ἀλλ' ἐπίσης διότι εἶναι τόσον ἀναγκαῖον διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπίσης τόσον ζωτικὸν διὰ τὴν βλάστησιν καὶ διὰ τὴν πόσιν λογικῆς καὶ ἀλόγου κτίσεως. Ὁ Ἥλιος ἐξακολουθεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὸ ὕδωρ τῶν ὠκεανῶν εἰς ἀτμὸν, ὁ ὁποῖος ὑψοῦται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, καὶ εἰς τὸν κατάλληλον καιρὸν ἐπιστρέφει εἰς βροχὴν ἢ χιόνα. Ὁ Θεὸς ἠρώτησε τὸν Ἰωβ περὶ τοῦτου, "Τίς ἤνοιξε ρύακας διὰ τὰς ραγάδας βροχᾶς, ἢ δρόμον διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς βροντῆς, διὰ νὰ φέρῃ βροχὴν εἰς Γῆν ἀκατοίκητον, καὶ νὰ βλαστήσῃ τὸν βλαστὸν τῆς χλόης;" Ἐχει πατέρα ἢ βροχὴ; ἢ τίς ἐγέννησε τὰς

σταγόνας τῆς δρόσου; Ἐκ μῆτρας τίνος ἐξέρχεται ὁ πάγος; καὶ τὴν πάχνην τοῦ οὐρανοῦ, τίς ἐγέννησε;" IQB λη:25-29.

Μᾶς λέγεται ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα διακρατεῖ δισεκατομμύρια τόννους ὕδατος ὑπεράνω, ἔτοιμα νὰ βάντισουν τὴν Γῆν. Ὅποιον θαύμασιον σύστημα ἀρδεύσεως! Πόσον τοῦτο ἀποκαλύπτει τὴν σοφίαν τοῦ θείου Ἀρχιτέκτονος! Καὶ πόσον ἰσχυροποιεῖται ἡ πίστις ἡμῶν, κατανοοῦντες ὅτι ἡ Γραφή περιγράφει τὴν διευθέτησιν ταύτην πρὸ τόσο καιροῦ, προτοῦ ἀκόμη ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου κατανοήσει ὅ,τι δῆποτε περὶ τούτου. Καὶ πόσον ἀπλῶς περιγράφεται τοῦτο, "Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος." GEN. α:7,8. Ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἡ μεταφραζομένη ἐνταῦθα "οὐρανός" εἶναι ἡ ἰδία ἐπίσης μεταφραζομένη "ἄηρ" εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Θὰ ἦτο ἀκριβῶς ὀρθὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸ "στερέωμα ἄερα."

Η ΤΡΙΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

IΤΟ ΚΑΤΑ τὴν τρίτην "ἡμέραν" ἡ ἐποχὴν ὅτε ἡ ξηρὰ πρόσοψις τῆς Γῆς ἐφανερώθη. "Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, ἄς συναχθῶσι τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἄερος- εἰς τόπον ἓνα, καὶ ἄς φανῇ ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, τὸ δὲ συναγμα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν." GEN. α:9,10.

Εἰς ΠΑΡ. η:29, ἀναγινώσκομεν περὶ τοῦ καιροῦ ὅτε ὁ Κύριος διέταξεν ἢ "ἐπέβαλεν"

τὸν νόμον Αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν νὰ μὴ ὑπερβῆ, ἢ παραβῶσι τὰ ὕδατα τὰ προστάγματα Αὐτοῦ, ὅτε διέταττε τὰ θεμέλια τῆς γῆς." Μᾶς λέγουν ὅτι ἐὰν ὄλαι αἱ μάζαι τῶν Ἠπειρωτῶν ἰσοπεδοῦντο μὲ τὰ ὄρη αὐτῶν, ὀλόκληρος ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς θὰ ἦτο ἓν ἢ δύο μίλια ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῶν ὠκεανῶν. Προφανῶς αὕτη ἦτο ἡ κατάστασις πρὶν τῆς τρίτης δημιουργικῆς "ἡμέρας."

Προφανῶς, ὑπὸ θείας διατάξεως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς θείας δυνάμεως, ἤρχισεν ἡ κάμψις ἢ καθίζησις τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ἣτις ἦτο ἀκόμη κάπως μαλακῆ, βαθύνοουσα τοὺς πυθμένας τῶν ὠκεανῶν, καὶ ὑψώνουσα τὰς Ἠπείρους καὶ τὰ ὄρη αὐτῆς. Ἦτο κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅτε ἐτέθησαν τὰ "θεμέλια τῆς Γῆς," διότι ὁ Δημιουργὸς ἔκαμεν ἀσφαλῆ τὸν σκοπὸν Του, ὅπως ἄπαξ ὁ διαχωρισμὸς τῶν ὑδάτων ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς ἐπιτελεσθῆ, νὰ μὴ ὑπάρξῃ πλέον καθίζησις ἢ κάμψις τοῦ φλοιοῦ αὐτῆς. Πόσον ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ γνωρίζομεν ὅτι αἱ ΠΑΡ.η:29, σχετίζουσι τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν θαλασσῶν, μὲ τὴν θεμελίωσιν τῆς Γῆς διὰ τῶν "ἀκρογωνιαίων αὐτῆς λίθων."!

Ἐνταῦθα ἀνακαλῶμεν ἐπὶ πλέον ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰὼβ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν θάλασσαν, τὴν ὁποίαν, καθὼς Οὗτος εἶπεν, "ἐξῆλθεν ὡς ἐκ μήτρας" κατὰ τὴν ψύξιν τῆς Γῆς, ὅτε "ἐσπαργάνωσεν αὐτὴν μὲ ὀμίχλην." ΙΩΒ λη:8,9. Τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον ἀναγινώσκει, "καὶ περιώρισα αὐτὴν διὰ προστάγματός μου, καὶ ἔβαλον μοχλοὺς καὶ θύρας, καὶ εἶπα "Ἔως αὐτοῦ θέλεις ἔρχεσθαι, καὶ δὲν θέλεις ὑπερβῆ. καὶ ἐδῶ θέλεις συντρι-

βεσθαι ἢ ὑπερηφάνεια τῶν κυμάτων σου." ΙΩΒ
λη:10,11. Μόνον ὁ Δημιουργὸς ἠδύνατο νὰ χα-
λιναγωγῆσῃ τὰ κύματα τῶν ὠκεανῶν ὥστε νὰ μὴ
ὑπερβῶσι τὰ ὄρια αὐτῶν.

Ὅμιλῶν περὶ τῆς σοφίας, δυνάμεως καὶ
μεγαλειότητος τοῦ Κυρίου, ὁ Φαλμαῶδς ἔγρα-
ψεν, "Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐ-
τῆς, διὰ νὰ μὴ σαλευθῆ εἰς τὸν αἰῶνα. Μὲ
τὴν ἄβυσσον ὡς μὲ ἱμάτιον ἐκάλυψας αὐτὴν.
Ἐκ τῆς ἐπιτιμήσεως ἔφυγον. Ἐκ τῆς φωνῆς
τῆς βροντῆς σου ἐσύρθησαν ἐν βίᾳ. Ἀνέβησαν
εἰς τὰ ὄρη, ἐκατέβησαν εἰς τὰς κοιλάδας, εἰς
τὸν τόπον τὸν ὁποῖον διώρισας δι' αὐτὰ. Ἐ-
θεσας ὄριον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ,
οὐδὲ θέλουσιν ἐπιστρέψει διὰ νὰ σκεπάσωσι
τὴν γῆν," καθὼς οἱ ὠκεανοὶ ἔκαμον ἀρχικῶς."
ΨΑΛΜΟΣ ρδ:5-9.

ΤΑ ΓΕΝΗ ΣΤΑΘΕΡΑ

ΠΙΣΗΣ εἰς τὴν τρίτην δημιουργικὴν
"ἡμέραν" ὁ Θεὸς εἶπεν, "Ἐκ βλαστήσῃ ἡ γῆ
χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ
δένδρον καρπόσιμον κάμνον καρπὸν κατὰ τὸ
εἶδος αὐτοῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ σπέρμα νὰ εἶ-
ναι ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγεινεν οὕτω."
ΓΕΝ.α:11. Τοιοῦτοτροπῶς περιγράφεται ἡ ἀρ-
χικὴ μορφή καὶ δημιουργία τῆς βλαστήσεως.

Ἄλλ' ἄς σταθῶμεν ἐνταῦθα νὰ παρατηρή-
σωμεν βαθυτόχαστον, σημαντικὴν ἔκφρασιν,
ἐπιστημονικὴν, "κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ." Αὕτη
εἶναι ἡ πορεία τοῦ Κυρίου ἧτις λέγεται ὅτι
ὅλα τὰ εἶδη -γένη- τῶν δένδρων καὶ ζῶων εἶ-
ναι σταθερὰ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐξέλιξις τοῦ
ἐνδὸς εἰς τὸ ἄλλο. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ ποικι-

λία κάθε γένους, ὅπως π.χ. ἡ ποικιλία τῶν ῥόδων, κυνῶν, κ.λ. πλήν ὅλα τὰ ῥόδα καὶ κύνες εἶναι ῥόδα καὶ κύνες. Ὁ ἴδιος ὁ Δαρβίνος εἰς τὸ βιβλίον του "Ἡ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΕΝΩΝ" ἔκαμεν αὐτὴν τὴν εἰλικρινῆ ὁμολογίαν, "Παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας πεπειραμένων εἰδικῶν παρατηρητῶν, οὐδεμία ἀλλαγὴ γενῶν εἰς ἕτερον ἔχει καταγραφῆ."

Ἀναφορικῶς μὲ τὰς ὑψηλοτέρας μορφὰς τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, γνωστῶν μέχρι σήμερον, ὁ Δαρβίνος μᾶς λέγεται εἰς ἐπιστολὴν του ὅτι εἶπεν εἰς τὸν SIR JOSEPH HOOVER,

" ἡ ταχεῖα αὐξησης, καθ' ὅσον δυνάμεθα μέχρι σήμερον νὰ διακρίνωμεν, ὅλων τῶν πλέον ἀνεπτυγμένων φυτῶν καὶ δένδρων, κατὰ τὸν ἔσχατον τοῦτον Γεωλογικὸν καιρὸν, εἶναι "βδελυρὸν μυστήριον." EVOLUTION OF PLANTS σελ. 42." Ἀρθρον τοῦ DR. D. H. SCOTT. M. A. L. L. D.

Τοῦτο ἦτο "βδελυρὸν μυστήριον" εἰς τὸν Δαρβίνον ἀπλῶς καὶ μόνον διότι διέψευδε καὶ ἠρνήτο τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως.

Οἱ ἐπιστήμονες κατὰ κανόνα, ἀκόμη δὲν εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀπορρίψουν τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως, πλήν ἀποδέχονται ὅτι, μέχρι σήμερον, ὡς Γεωλογικὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν εὐρον εἰς τοὺς βράχους, παρατηροῦν ὅτι,

" Ὑπάρχει ἐκεῖ ἀνεξήγητον χάσμα καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, ἀπὸ τὴν κατωτάτην μορφήν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζῶων μέχρι τῶν ἀνωτάτων."

Μὲ ἄλλους λόγους, ὑπάρχουν πολλοὶ "χαμένοι

ικρίκοι," ὅπως ἐλευθέρως ἀναγνωρίζεται ὑπὸ
τοιούτων διασῆμων ἐπιστημόνων, ὡς τοῦ
WELLS, HUXLEY, DANA καὶ ἄλλων. Οἱ ἐπιστήμο-
νες-τινὲς ἐξ αὐτῶν- ὁμιλοῦν περὶ "ταχείας
μεταβατικῆς περιόδου," ἄλλοι περὶ "διακο-
πῆς," Παύσεως," δηλ. ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ
οὐδεμία μαρτυρία ἐξελίξεως ἐνδὸς εἶδους εἰς
ἕτερον.

Ὁ WELLS καὶ ὁ HUXLEY ἀναγνωρίζουν τὰς
παρουσιαζομένας δυσκολίας τῶν ἐξελικτῶν, διὰ
τῆς ἀποτόμου ἐμφάνισεως ὅλων τῶν διαφόρων
εἰδῶν ζωῆς, ἀνευ οὐδεμίας μαρτυρίας ἐξελί-
ξεως ἐνδὸς γένους εἰς ἕτερον. Ἐντούτοις, οὐ-
τοὶ ἀρνοῦνται νὰ ἀποδεχθῶν τὸ γεγονός τοῦ-
το ὡς ἀναίρεσιν τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως.
Τούναντίον, οὗτοι προχωροῦν ἐπὶ τῆς βάσεως
καθαρᾶς φαντασίας, ὅπως κατασκευάσουν ἰδίας
αὐτῶν "γεφύρας." ἀναγνωρίζοντες ἐντούτοις
ὅτι αὐταὶ -αἱ γέφυραι- εἶναι "δοκιμαστικαὶ
γέφυραι," ἢ "θεωρητικαὶ. Οἱ γεωλόγοι ὑπολο-
γίζουν ὅτι αἱ θεωρητικαὶ αὐταὶ "γέφυραι" γε-
φυρώνουν ἕκτασιν χρόνου 500 ἑκατομμυρίων ἐ-
τῶν τὸ ὀλιγώτερον. Τὸ ἀτυχὲς μέρος τούτου
εἶναι ὅτι, ὁ κοινὸς ἀναγνώστης τῶν ἔργων
τῶν διασῆμων τούτων ἀνδρῶν, ἀποτυγχάνει νὰ
κατανόησιν μεταξὺ τοῦ τι οὗτοι ἀκριβῶς φέ-
ρουν ὡς γεγονότα τῆς μαρτυρίας τῶν βράχων,
καὶ τῆς ἰδίας ἐαυτῶν "θεωρητικῆς γεφύρας."

Δυνάμεθα νὰ συνοψίσωμεν τὰς σκέψεις
ταύτας διὰ παραπομπῆς ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ
Γάλλου Καθηγητοῦ, E.PERRIER, "THE EARTH BE-
FORE HISTORY," "Ἡ Γῆ ΠΡΙΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ".
Οὗτος γράφει,

"Ἡ σχετικῶς ἀπτόμος ἐμφάνισις τῶσων

" πολλῶν ὀργανικῆς μορφῆς ζῶης, ἔχει
πολλάκις λογισθῆ ὡς μαρτυρία ἐναντί-
ον τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως. Ἐπανει-
λημμένως ἔχει πιστοποιηθῆ ὅτι, νέα
χλόη καὶ πρωτόζωα, ἀποτόμως ἐνεφανί-
σθησαν εἰς γεωλογικὰ τινὰ στρώματα κα-
τόπιν τελείας ἐξαφανίσεως παλαιότερων,
διαφυλαχθέντων εἰς στρώματα ἀμέσως
προηγούμενα."

Τοῦτο, ὁ κ. PERRIER παρατηρεῖ, "θεωρεῖται
ἀναπάντητον ἐπιχείρημα, εὐνοϊκὸν ὑπὲρ τῆς
ἀνεξάρτητης δημιουργίας," ἕκαστον γένος κα-
τὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ.

ΠΡΩΙΜΟΣ ΦΥΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς
"ἐπώασεως" ὑπεράνω τῆς Γῆς κατὰ τὴν τρίτην
δημιουργικὴν "ἡμέραν" ἢ ἐποχὴν, παρατηροῦ-
μεν ὅτι, τότε "ἡ γῆ ἐβλάστησε χλωρὸν χόρτον,
χόρτον κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ,
καὶ δένδρον κάμνον καρπὸν, τοῦ ὁποίου τὸ
σπέρμα εἶναι ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ."
GEN. α: 12. Ἐνῶ ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἡ μεταφραζο-
μένη ἐνταῦθα "χόρτον" ἐφηρμόσθη ἀργότερον
εἰς τὴν κατὰ γράμμα "βλάστησιν," προφανῶς
εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο χρησιμοποιεῖται πρὸς
περιγραφὴν πλέον γενικῆς μορφῆς βλαστήσεως.
Τὰ καρποφόρα δένδρα τὰ δημιουργηθέντα κατὰ
τὴν τρίτην "ἡμέραν" δὲν ἔφερον φαγώσιμον
καρπὸν. Τὰ δένδρα φέροντα φαγώσιμον καρπὸν
ἐδημιουργήθησαν μᾶλλον κατὰ τὸ τέλος τῆς
δημιουργικῆς ἕκτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

Ἡ τρίτη δημιουργικὴ ἐποχὴ περιλαμβάνει

νει ὅ,τι οἱ ἐπιστήμονες περιγράφουν ὡς τὴν ἀνθρακοφόρον καὶ πρῶιμον, PERMIAN, περίοδον. Ἦτο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ὅτε σειρὰ βλαστήσεως ἠὔξησεν εἰς μεγάλας ἐκτάσεις, προμηθεύουσαν ὕλην διὰ τὰ μεγάλα κοιτάσματα ἀνθράκων ἐν τῇ Γῇ. Ἡ κληματικὴ κατάστασις ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ παράγῃ ταχεῖαν καὶ συνεχῆ αὔξησιν δασῶν. Διακρατεῖται ὅτι, κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, δέκα ὀκτὼ στρώματα μεγάλης ἐκτάσεως δασῶν εὐρίσκονται εἰς ὄρυχεῖα ἀνθράκων. Ἀκριβῆς κληματικὴ κατάστασις ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῆ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ Οὗτος ἦτο ἱκανὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἡ πρόβλεψις τοῦ Θεοῦ ὡς μεγάλου Προμηθευτοῦ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ δημιουργίας, ἐπίσης καταφαίνεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν κοιτασμάτων τούτων τοῦ ἀνθράκος. Αἱ πηγαὶ αὗται τῆς καυσίμου ὕλης καὶ θερμάνσεως δὲν εἶναι κατ' οὐδὲνα λόγον ἀνεξάντλητοι. Παρατηροῦντες ὅμως διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τοῦτον τὸν "ἔσχατον καιρὸν" εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν, ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ὑπῆρχεν "αὔξεις τῆς γνώσεως," ὀδηγοῦσαν εἰς ἐφευρέσεις, καὶ ὅτι θὰ ὑπῆρχεν ἐκεῖ περίοδος μεταβατικὴ κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἀνθραξ θὰ ἦτο ἀναγκαῖος. ΔΑΝΙΗΛ ιβ:4.

Μὲ καταπληκτικὴν ἐπίδειξιν θείας σοφίας ἐν τῇ δημιουργίᾳ πρῶιμου μορφῆς ζωϊκῆς βλαστήσεως, ἡ τρίτη δημιουργικὴ "ἡμέρα" ἡ ἐποχὴ, ἦλθεν εἰς τὸ τέλος τῆς.

" Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρῶι, ἡμέρα τρίτη." ΓΕΝΕΣΙΣ α:13.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

Ο ΕΡΓΟΝ τοῦ Δημιουργοῦ κατὰ τὴν τετάρτην "ἡμέραν" ἀφείρα τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην. Ὁ τυχαίως ἢ ἐπιπολαίως ἀναγινώσκων δύναται νὰ λάβῃ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἀναγραφῆς αὐτῆς, ὅτι ἤτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου ταύτης ὅτε ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐδημιουργήθησαν, πλὴν τοῦτο δὲν ἔχει οὕτως. Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐδημιουργήθησαν πραγματικῶς ἐν "τῇ ἀρχῇ," ὅτε ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."

"Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, ἅς γείνωσι φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτὸς, καὶ ἅς ᾄναι διὰ σημεῖα, καὶ καιροὺς, καὶ ἡμέρας, καὶ ἐνιαυτοὺς."

Εἰς τὰ ἐδάφια 17, 18, πληροφοροῦμεθα ὅτι "ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς νυκτὸς." Ἐκ τοῦ βιβλιαρίου "ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ" Σελ. 11 ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς,

"Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς γῆς. Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη προϋπήρχον, ἀλλ' οὐχὶ ἕως ὅτου τὰ ὕδατα τὰ ἐπάνωθεν καὶ τὰ κάτωθεν τοῦ στερεώματος διεχωρίσθησαν, καὶ ἄλλαι μεταβολαὶ ἔλαβον χώραν διὰ τὴν ζῶην ἐπὶ τῆς γῆς, ἠδυνήθη τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης νὰ διαπεράσῃ ἱκανῶς ὥσ-

"τε νὰ διαχωρήσῃ τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς
νυκτὸς."

Καθὼς ἔχομεν παρατηρήσει προηγουμένως,
ἦτο προφανῶς τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου ὅπερ ἀμυ-
δρῶς διεπέρα τὰ "σπάργανα τῆς ὀμίχλης" ἢ
τοῦ σκότους ἅτινα περιέβαλλον τὴν Γῆν κα-
τὰ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης δημιουργικῆς ἐπο-
χῆς, ὅτε ὁ Θεὸς εἶπε, "Γενηθήτω φῶς." Ἐνῶ
τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου διεπέρα τοὺς πυκνοὺς ἀτ-
μοὺς -ὀμίχλην- τῆς Γῆς, ἱκανῶς, ὥστε νὰ γί-
νῃ διάκρισις ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐντούτοις
δὲν "ἔξουσιάζε," εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν ἡ Σε-
λήνη ἦτο τότε οὐδόλως ὄρατὴ.

Εἶναι καταφανὲς, νομίζομεν, ὅτι ἀμυδρὸν
τὸ Ἡλιακὸν φῶς ἐφθάνεν εἰς τὴν Γῆν πρὶν τῆς
τετάρτης "ἡμέρας," διότι ἦτο ἀναγκαῖον διὰ
τὴν αὐξήσιν τῆς βλαστήσεως ἧτις ἐδημιουργή-
θη τὴν τρίτην ἐποχὴν. Ἀλλ' ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Σε-
λήνη δὲν "ἔξουσιάζον" ὑπὸ τὴν ἔννοιαν νὰ
προξενήσουσιν ἐποχὰς, σημειώνοντες κατὰ γράμ-
μα ἡμέρας καὶ νύκτας τόσον διακριτικὰς, ὥσ-
τε ἔτη, μῆνες καὶ ἐποχαὶ νὰ ἀναγνωρίζονται.
Τοῦτο παρατηρεῖται διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι
πελώρια δένδρα τὰ ὅποια κατεπλακώθησαν διὰ
νὰ ἀποτελέσουσιν τὰ κοιτάσματα τῶν ἀνθρώπων,
δὲν δεικνύουσι οὐδένα "δακτύλιον" διὰ νὰ
δεικνύῃ τὸ ἔτος, τὴν ἡλικίαν τῆς αὐξήσεως
αὐτοῦ. Ἦτο μετὰ, ὅτε ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Σελήνη
ἤρχισαν "νὰ ἐξουσιάζουν," ὅτε οἱ ἐνιαύσιοι
δακτύλιοι ἤρχισαν νὰ διαφαίνονται εἰς τὰ
αὐξανόμενα δένδρα, δεικνύοντα τὴν ἡλικίαν
αὐτῶν διὰ τῶν ἐνιαυσίων δακτυλίων.

Η ΠΕΜΠΤΗ "ΗΜΕΡΑ"

ΠΕΜΠΤΗ "ἡμέρα" ἢ ἐποχὴ, ἀφιερώθη εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς Γῆς, ὡς καταλλήλου κατοικίας διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν βασιλέα αὐτῆς, ὅστις ἀργότερον θὰ ἐδημιουργῆτο" κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ, "ὡς ἐπίσης ἀφιερώθη διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὸ εἶναι τῶν οἱ ἰχθεῖς τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς καὶ τὰ κήτη τῆς θαλάσσης καὶ τὰ θηρία τῆς Γῆς.

Αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι μαρτυρίαι ὑπὸ τῶν γεωλόγων ὑποδεικνύουν ὅτι, τὰ ὑπερμεγέθη ταῦτα θηρία, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ἦτο πλέον τῶν ἐπτά τόννων, πράγματι διέτριβον τὸν καιρὸν τοὺς τὸ πλεῖστον εἰς τὰ ὕδατα, καὶ κατὰ μέρος ἔζων εἰς τὴν ξηρὰν.

Οἱ ἐπιστήμονες εἰσηγοῦνται ὅτι, ἐνῶ τὰ τέρατα ταῦτα ἠδύναντο νὰ ζήσουν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὸ τρομακτικὸν αὐτῶν βάρος ἔκαμνεν εὐκολότερον εἰς αὐτὰ νὰ κινουῦνται ἐπὶ τῶν ὑδάτων, διότι τὰ ὕδατα θὰ ἐβοήθουν αὐτὰ νὰ ὑποβαστάζουν τὸ βάρος αὐτῶν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑποθέσωμεν, ἐντούτοις, ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ μόνα θαλάσσια θηρία ἅτινα ἐφέρθησαν εἰς τὸ εἶναι τῶν κατὰ τὴν πέμπτην "ἡμέραν," πλὴν εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς περιέγραψαν τόσον καλῶς τοὺς μεγαλοσάυρους καὶ τὰ θαλάσσια κήτη τῆς περιόδου ταύτης.

Ἡ ἔκφρασις "πᾶν περωτὸν πετεινὸν" δὲν χρειάζεται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μόνον τῶν περωτῶν πτηνῶν, ἐδ. 21. Οἱ

γεωλόγοι ἔχουν εὖρη κατὰ τὴν περίδον ταύτην ὑπερμεγέθη πτερωτὰ δημιουργήματα ἅτινα δὲν εἶχον πτέρυγας, ἀλλ' αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἦσαν κατασκευασμέναι κατὰ τὸν τρόπον τῶν νυκτερίδων.

Εἴτε ἦσαν ὑπερμεγέθεις μεγαλόσαυροι κατὰ τὴν περίδον ταύτην, ἢ ἦσαν πτερωτὰ ἢ ἄπτερα πτηνὰ τοῦ ἀέρος, ἕκαστον γένος ἐδημιουργήθη "κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ." Τοῦτο ἐπιβεβαίωται ὑπὸ τῶν γεωλόγων, οἵτινες ἐλευθέρως ἀναγνωρίζουν ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν εὖρον εἰς τὸ "βιβλίον τῶν βράχων," ὅτι ἕκαστον εἶδος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν εἰς τὸ εἶναι του ἀποτόμωσ, ἄνευ μαρτυρίας ὅτι ἀνῆλθεν διὰ τῆς κλίμακος τῆς ἐξελίξεως.

H EKTĪ "HMEPA"

ΤΟ ΚΑΤΑ τὸ τέλος τῆς ἕκτης "ἡμέρας" ὅτε ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν ιδίαν Ἐαυτοῦ "εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν." Προφανῶς, ἦτο ἐπίσης κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὅτε τὰ χερσέα ζῶα, ἅτινα θὰ προσέφερον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου, ἐδημιουργήθησαν. Ἡ ἐπίκαιρος αὕτη ποικιλία δημιουργημάτων, καθὼς ἀποκαλύπτεται εἰς τὴν ΓΕΝΕΣΙΝ, καὶ παρατηρεῖται εἰς τὴν "ἀποκάλυψιν τῶν βράχων," εἶναι προεξέχουσα μαρτυρία, ὅτι ὅλα τὰ ἔργα τῆς δημιουργίας ἐποπτεύοντο ὑπὸ Μεγάλου Διανοητικοῦ Δημιουργοῦ.

Ἐνῶ ἡ βλάστησις ἀναφέρεται ὅτι εἶχε φανῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τρίτης "ἡμέρας," νέα γένη φυτικῆς ζωῆς ἐξηκολούθησαν νὰ ἐμφανίζωνται, ἀνθοφόρα καὶ καρποφόρα δένδρα ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἕκτης

" ἡμέρας." Οἱ γεωλόγοι ἔχουν εὖρη ὅτι, μετὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀνθοφόρων φυτῶν καὶ δένδρων, ἦλθον ἐπίσης καὶ αἱ μέλισσαι. Ἦτο κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὅτε αἱ μέλισσαι ἐχρειάζοντο διὰ τὸν σκοπὸν τῆς γονιμοποιήσεως τῶν ἀνθέων, διότι πρότερον τούτου αἱ μέλισσαι δὲν θὰ εἶχον τὴν κατάλληλον τροφήν πρὸς συντήσισιν των. Ὁ Δημιουργὸς εἶδεν ὅτι, τῶν μελισσῶν ἡ φυσικὴ τροφή αὐτομάτως θὰ ἐπενήργη εἰς τὴν ἀνθησιν καὶ καρποφορίαν φυτῶν καὶ δένδρων διὰ τὴν διαιώνισιν των.

Ἡ κορωνὶς τῆς ἐπιγείου δημιουργίας τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Ἀρχιτέκτων τῆς δημιουργίας ἐσχέδιασε τὴν Γῆν καὶ πάντα τὰ ἐφόδια αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἀποκαλύπτου-τες τὴν ἀλήθειαν ἀναφορικῶς μετὰ τὴν δημιου-ργίαν τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς μᾶς φέρουν ὀπισθεν τῆς σκηνῆς, καθὼς ἔλαβον χώ-ραν, καὶ ἅς ἀκούσωμεν τὸν Θεὸν πάσης δημι-ουργίας ὁμιλοῦντα εἰς τὸν ἀγαπητὸν Αὐτοῦ Υἱὸν, τὴν "ἀρχὴν" τῆς δημιουργίας Του, Ὅσ-τις ἀναγνωρίζεται εἰς τὴν Ν. Διαθήκην ὡς "Ὁ ΛΟΓΟΣ." ΙΩΑΝΝ. α:1-3, ΚΟΛ. α:15,16, ΑΠΟΚ. γ:14.

Οἱ θεολόγοι τῶν σκοτεινῶν αἰῶνων ἐσύγ-χυσαν τὰς ἐννοίας τῶν λέξεων "θεὸς" καὶ "Ὁ Θεὸς." Θεὸς σημαίνει "ἰσχυρὸς," καὶ μεταξὺ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ ὑπάρχει διαφορὰ. Ὁ Υἱὸς δη-λοῦται διὰ τῆς λέξεως "θεὸς" ἀνευ ἄρθρου "ο" ἐνῶ τοῦ Πατρὸς ὑποδεικνύεται διὰ τοῦ ἄρθρου "ὁ" Θεὸς. Ὁ Υἱὸς ἦτο "ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ," καὶ πάντα ἔγειναν δι' Αὐτοῦ. ΙΩΑΝΝ. α:3. Κρατοῦντες τὴν διάκρισιν ταύτην ἐν νῷ, πόσον θαυμασία καὶ στενὴ οἰκειότης εὗρίσκε-ται εἰς ΓΕΝ. α:26, "Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς κά-μωμεν -Ὁ. ποιήσωμεν- ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ

ὁμοίωσιν ἡμῶν." Ἦτο ἀναμφιβόλως μεγάλη χαρὰ εἰς ἀμφοτέρους "Πατέρα καὶ Υἱόν," νὰ γνωρίζουν τώρα ὅτι ὁ μέγας ἀντικειμενικὸς σκοπὸς πάντων ὧσων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον δημιουργηθῆ διὰ τῆς "ἐπιπέσεως" τῆς θείας δυνάμεως, τὰς προηγουμένας πέντε "ἡμέρας" ἢ ἐποχὰς, θὰ ἐπετελεῖτο. Ἀδιάφορον πόσον θαυμάσιον ἦτο τὸ προηγούμενον ἔργον τῆς δημιουργίας, δὲν ἦτο ὅμως ἀκόμη ἡ κατάστασις αὐτὴ κατάλληλος διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημιουργοῦ, τὸν ὁποῖον Οὗτος προώρισε βασιλέα τῆς Γῆς.

"Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς." ΓΕΝ. α:27. Αὕτη εἶναι σύντομος ἀφήγησις τοῦ γεγονότος, καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅλων τῶν πληροφοριῶν τῶν παρουσιαζομένων εἰς τὸ πρῶτον κεφ. τῆς Γραφῆς. Στρέφοντες εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον εὐρίσκομεν τὰς λεπτομερείας. Ἐνταῦθα μανθάνομεν ὅτι, ὁ ἀνὴρ ἐδημιουργήθη πρῶτον, καὶ ὑπῆρξεν ἐκεῖ περίδος χρόνου προτοῦ ἢ γυνῆ δημιουργηθῆ. Ἀναφορικῶς μὲ τὸν ἄνδρα, ἡ ἀναγραφή διακηρύττει,

" Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν." ΓΕΝ. β:7.

Δύο ἐπιστημονικὰ ἀλήθειαι ἐκτίθενται ἐνταῦθα, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀνθρωπίνην ἀνατομίαν. 1ον/ Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται ἐκ χυμικῶν ὑλικῶν τῆς μητρὸς Γῆς. 2ον/ Οὗτος ζῆ ἐνεκεν τοῦ ὀξυγόνου τὸ ὁποῖον ἀναπνέει εἰς τοὺς πνεύμονας αὐτοῦ. Εἰς τὸ ΛΕΥΙΤ. ιζ:11, ἀναγινώσκομεν ὅτι, "ἡ ζωὴ

τῆς σαρκὸς εἶναι ἐν τῷ αἵματι." Εἶναι σήμερον γνωστὸν ὅτι, τὸ ὀξύγονον εἰσέρχεται εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ φέρεται διὰ τοῦ αἵματος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ εἶναι τοιούτοτρόπως τοῦ ὅτι διατηρεῖται τὸ σῶμα ἐν τῇ ζωῇ. Πόσον θαυμαστή εἶναι ἡ γνῶσις αὕτη ἥτις κατεγράφη εἰς τὴν Γραφὴν τόσον προηγουμένως, προτοῦ τοῦτο ἀνακαλυφθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου!

" Ψ Υ Χ Η Ζ Ω Σ Α "

" Καὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν." Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ λέξις "ψυχὴ" ἀναφέρεται ἐν τῇ Γραφῇ. "ψυχὴ ζῶσα" ἐννοεῖ "ζῶσαν ὑπαρξιν." Εἰς ΓΕΝ. α:24, καὶ 30, ἡ ἰδία λέξις μεταφράζεται "ἐμψυχα," ψυχὰς ζῶσαι," καὶ ἀναφέρεται τοῦτο εἰς τὰ κατώτερα ζῶα. Ἀλλ' ἡ παρανόησις τῆς διακηρύξεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐπέφερε τὴν πλάνην ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκε σπινθῆρα τινα ζωῆς, ὅπερ εἶναι ἀθάνατος, κάτι τι ἀκατανόητον, ἀκατάστρεπτον, κεκρυμμένον κάπου ἐν τῷ σώματι, ὅπερ, ὅταν τὸ σῶμα ἀποθάνει, ἐλευθεροῦται καὶ σώζεται ἐκ τοῦ θανάτου !!

ΨΑΛΜ. ρδ:29, " Σηκόνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι, καὶ εἰς τὸ χῶμα ἐπιστρέφουσιν." Ὁ δὲ ΕΚΚΛΗΣ. γ:19-21, λέγει ὅτι, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ κτῆνος, ἔχουν τὴν ἰδίαν πνοὴν, καὶ καθὼς τὸ ἐν ἀποθνήσκει ἀποθνήσκει καὶ τὸ ἄλλο, ἐπιστρέφουν εἰς τὸ χῶμα ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλήφθησαν." Ἴδε ἐπίσης ΓΕΝ. γ:19.

ρίζουν τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ἁρμονίας
τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θοοῦ βου. Ἀλλ' ὁ ἄνθρω-
πος, δημιουργηθεὶς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν
τοῦ Θεοῦ, ἐκτιμᾷ καὶ χαίρει διὰ πάντα τὰ
θαυμαστὰ καὶ ἑναρμόνια τῆς δημιουργίας τὰ
ὅποια οὗτος βλέπει καὶ ἀκούει.

Κατάλληλος ἐκτίμησις τῶν ἐνδόξων πραγ-
μάτων τῆς δημιουργίας συνεπάγεται πίστιν
εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Μεγά-
λου Δημιουργοῦ, καὶ κατανόησις ὅτι, ὡς δη-
μιουργήματα Του, εἴμεθα ὑπόχρεοι εἰς Αὐτὸν
εἰς τὸ νὰ πράξωμεν τὸ θέλημά Του.

Ὁ Θεὸς δὲν εἶπεν εἰς οὐδένα ἐκ τῶν
δημιουργηθέντων κατωτέρων ζώων ὅτι ἀπαιτοῦ-
σεν ἀπ' αὐτὰ ὑπακοὴν εἰς Αὐτὸν. Εἰς αὐτὰ δὲν
ὑπῆρχεν "ἀπηγορευμένος καρπὸς." Ἀλλὰ μὲ
τὸν ἄνθρωπον ἦτο διάφορον. Ὁ ἄνθρωπος ἦ-
δύνατο νὰ σκέπτηται καὶ λογίζεται. Ἡδύνατο
νὰ κατανοήσῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ δικαίου
καὶ ἀδίκου, καὶ μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ. Ὁ
Θεὸς ἔδωσεν εἰς αὐτὸν σοφίαν καὶ σύνεσιν
εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. IQB λη:36. Δημιουργη-
θεὶς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος κατηνόει
ὅτι, νὰ παρακούσῃ εἰς τὸν Δημιουργὸν του θὰ
ἦτο ἁμαρτία, καὶ ὅτι ἐξακολουθῶν νὰ ἀπολαμ-
βάνῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ
του, ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἦτο ὑπήκοος εἰς τὸ
θέλημά Του.

Ὅθεν, ὁ Δημιουργὸς ἐγνώριζεν ὅτι ὡ-
μιλοῦσε εἰς δημιουργήματα τὰ ὅποιον ἠδύνατο
νὰ κατηνόῃ ὅταν εἶπεν εἰς τὸν Ἀδὰμ, "Ἀπὸ
παντὸς δένδρου τοῦ παραδείσου ἐλευθέρως θέ-
λεις τρώγει, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως
τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, δὲν θέλεις φάγει
ἀπ' αὐτοῦ, διότι καθ' ἣν ἡμέραν φάγεις ἀπ' αὐ-

τοῦ θέλεις ἐξάπαντος ἀποθάνει," ἢ θνήσκων θέλεις ἀποθάνει." Οἱ ΓΕΝ.β:16,17. Ἡ σκέψις προφανῶς εἶναι ὅτι, ἐὰν παρήκουεν ὁ Ἀδάμ, ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου θὰ ἤρχιζεν, καὶ τὸ σπέρμα τοῦ θανάτου θὰ ἐξηκολούθη νὰ ἐργάζεται εἰς αὐτὸν ἕως ὅτου θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν "γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθη." ΓΕΝ.γ:19.

Ἐποῦ ὁ Ἀδάμ ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του, καὶ θὰ ἐγένετο ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς, τοῦ παρεχωρήθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἔλθῃ εἰς γνωριμίαν μετὰ τὴν κυριαρχίαν του. Τοῦ ἐδόθη ἡ εὐθύνη ὅπως ὀνομάζῃ τὰ "κτῆνη" καὶ πάντα τὰ "πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ." ΓΕΝ.β:19,20. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργου τούτου, ἔγεινε καταφανὲς ὅτι δὲν ὑπῆρχε σύντροφος ἢ βοηθὸς εἰς τὸν Ἀδάμ. Ὅθεν, ὁ Δημιουργὸς ἐν τῇ σοφίᾳ Αὐτοῦ ἐδημιούργησε τὴν Εὐάν. ΓΕΝ.β:18,21.

Σ' ὅλα τὰ ἔργα Σου, Θεὲ,
Σοφία λάμπει, Κραταίε.
Στὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν Γῆν
Βλέπομεν δύναμιν τὴν Σὴν.
Τὴν δόξαν Σου καὶ τὴν ἰσχὺν,
Κ' ἀγάπην Σου τὴν θαυμαστὴν,
Ψάλλ' ὁ οὐράνιος χορὸς,
Κλίνων τὸ γόνυ εὐλαβῶς.

ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΗ

ΛΙΓΟΝ μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Εὔας, ὁ Σατανᾶς, ὁ Διάβολος, ἐπλησίασεν αὐτήν, χρησιμοποίησας τὸν ὄφιν, καὶ ἀμφισβήτησε τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου "Ἐξάπαντος θέλετε ἀποθάνει," καὶ εἰς τοῦτο οὗτος προσέθεσεν, ἀλλ' ἐξεύρει ὁ Θεὸς, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θέλουσιν ἀνοιχθῆ οἱ ὀφθαλμοί σας, καὶ θέλετε εἶσθαι ὡς θεοί, γνωρίζοντες τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν." ΓΕΝ. γ:1-5.

Μία ἐκ τῶν μεθόδων τοῦ Σατανᾶ εἶναι ὅπως παρουσιάζη ἀνάμιξιιν ἀληθείας καὶ πλάνης, καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν παράδειγμα τούτου. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι, θάνατος δὲν θά ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρακοῆς των εἰς τὸν θεῖον νόμον, ἦτο ψεῦδος. Ἀλλ' ἦτο ὁμῶς ἀληθές ὅτι ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ταύτης ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα, καὶ πάντες οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν, θὰ ἐμάνθανον διὰ πείρας τὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἀργότερον ἐπεβεβαιώθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ. ΓΕΝ. γ: 22.

Ἐν τούτῳ ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Δημιουργοῦ καταδεικνύεται πάλιν. Ἡδύνατο ὁ Θεὸς νὰ ἐδημιουργοῦσε τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὥστε αὐτομάτως νὰ ὑπήκουεν εἰς Αὐτὸν καὶ τοὺς νόμους Αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ὅπως ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς ἦτο ROBOT -αὐτόματος μηχανή. Ἡθελεν ὁ Δημιουργὸς ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἀπονέμει ὑπακοὴν ἐν ἀγάπῃ πρὸς Αὐτὸν καὶ τοὺς νόμους Του, διότι τοῦτο ἦτο καλόν καὶ δίκαιον. Διὰ τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀδὰμ ἡ εὐκαιρία ἐκλογῆς, δι' ἐλευθέρας βουλήσεως,

καὶ ὁ Ἀδὰμ ἐξέλεξε τὴν παρακοὴν οἰκειοθε-
λῶς. Α΄ ΤΙΜ. β:14.

Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπειρῷ Του σοφία, ἦτο εἰς θεσιν νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῶν προτέρων ὁποῖ-
αν πορείαν θὰ ἐλάμβανεν ὁ Ἀδὰμ, χωρὶς νὰ ἐμ-
ποδίσῃ καθολοκληρίαν τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ
θέλησιν καὶ ἐκλογὴν. Γνωρίζων ὅτι ὁ Ἀδὰμ
θὰ παρήκουεν, ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν ὅπως οὗτος
κάμῃ τοῦτο. Ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅτι, μόνον οὐ-
τω θὰ ἠδύνατο τὸ ἀνθρώπινον γένος νὰ ἀποκ-
τήσῃ πραγματικὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ
κακοῦ, δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς, καὶ ἀπ' αὐτὴν
τὴν ἀποψιν νὰ εἶναι ἐπίσης κατ' εἰκόνα θεεί-
αν, ἥ ὡς ὁ Κύριος διεκήρυξεν, "ἔγεινεν ὁ
ἄνθρωπος ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν." ΓΕΝ. γ:22.

Καθὼς προειδοποιήθη, ἡ παρακοὴ τοῦ Ἀ-
δὰμ ἐπέφερε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐπ' αὐτοῦ,
καὶ διὰ τοῦ νόμου τῆς κληρονομικότητος δι-
ήλθεν ἐφ' ὅλων τῶν ἀπογόνων του. Τοῦτο κα-
τέληξεν εἰς μεγάλην θλίψιν καὶ παθήματα,
πλὴν διὰ τῶν πειρῶν τούτων ἡ ἀνθρωπότης
μανθάνει τὰ τρομερὰ ἀποτελέσματα τῆς παρα-
κοῆς τοῦ νόμου τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἄλλ' ὁ Θεὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὴν
ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ δημιουργίαν. Ὁ Ἰὼβ εἶπεν,
ὅτι ὁ Θεὸς "θέλει ἐπιβλέψει εἰς τὸ ἔργον
τῶν χειρῶν αὐτοῦ." ΙΩΒ ιδ:15. Ὁ Ἰὼβ ἔκαμε
τὴν διακήρυξιν αὐτὴν ἐν συσχετίσει μὲ τὴν
προσευχὴν αὐτοῦ, ὅπως ὁ Θεὸς ἀφήσει αὐτὸν
νὰ ἀποθάνῃ, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τῶν πόνων
καὶ συμφορῶν αὐτοῦ. Ἐγνώριζεν ὅμως, ὅτι ἐ-
ὰν ἀπέθνησκεν, ἡ δύναμις τοῦ Δημιουργοῦ θὰ
ἐπεκαθίστα αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀναστά-
σει.

Καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές δι' ὀλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Διότι ὁ Θεὸς ἠγάπησε τὴν ἀνθρώπινον Αὐτοῦ δημιουργίαν, καὶ ἐπρομήθευσεν ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΝ δι' αὐτὴν μέσῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν,

"Ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθεν δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἢ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδάμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆναι ἐν τῷ Χριστῷ."
Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. ιε: 21,22.

καὶ ἀλλαχοῦ,

" Διὰ τοῦτο, καθὼς δι' ἑνὸς ἀνθρώπου -Ἀδάμ- ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτω διῆλθεν ὁ θάνατος εἰς πάντας ἀνθρώπους, ἔπειδὴ πάντες ἥμαρτον."
ΡΩΜΑΙΟΥΣ ε:12. καὶ ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ 19ον ἐδ. λέγων,

" Διότι καθὼς διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου -Ἀδάμ- οἱ πολλοὶ ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος-κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ -διὰ τοῦ νόμου τῆς κληρονομικότητος- οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς -Χριστοῦ Ἰησοῦ- οἱ πολλοὶ ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος- θέλουσι κατασταθῆναι δίκαιοι." Διὰ τοῦ ἀντι-λύτρου.

Η ΝΕΑ ΚΤΙΣΙΣ

Ν ΤΩ ΜΕΤΑΕΥ, αρχίζει με την Πρώτην Παρουσίαν του Χριστού, έτερον δημιουργικόν έργον, όπερ εύρίσκεται εν προόδω έκτοτε. Δυναμέθα νά ωμιλήσωμεν περι τούτου του δημιουργήματος ως "Νέαν Κτίσιν." Ο Απόστολος Παύλος μάς βεβαιοῖ περι τούτου όταν έγραψεν,

"Εάν τις ήναι εν Χριστώ, είναι νέον κτίσμα, τὰ άρχαία παρήλθον, ίδου, τὰ πάντα έγειναν νέα." Β.ΚΟΡ.ε:17.

Ο ίδιος ό Ιησοῦς έγεινε νέον κτίσμα, κηθεις εις τδ θεϊον επίπεδον ζωής, εν τῷ Ιορδάνη, κατὰ τδ βάπτισμά Του, και οι ακόλουθοι Αύτου βεβαιοῦνται ότι ουτοι επίσης θα έξυψωθοῦν εις τδ θεϊον επίπεδον μετ' Αύτου, και είναι μετὰ του Ουρανίου αυτών Πατρδς, εν μείνουν πιστοί μέχρι θανάτου ως ή Κεφαλή αυτών. ΙΩΑΝΝ. ιδ:2,3, ιζ:24, ΑΠΟΚ. γ:21, Α. ΙΩΑΝΝ. γ:2.

Τδ έργον τουτο της "ΝΕΑΣ ΚΤΙΣΕΩΣ" ήρ- χισε με τδν Ιησοῦν κατὰ τδ βάπτισμά Του. Ητο κατ' εκείνον τδν καιρδν οτε ό Ιησοῦς παρητήθη τῶν δικαιωμάτων της επιγείου Αύτου ζωής, τήν όποίαν έδωσε δια τήν ζωήν του κόσμου. Δια τῶν υποσχέσεων του Θεου, έλπιδς νέας ζωής επλ του θεϊου επιπέδου ήρχισεν επ' Αύτου. Ο νέος οῦτος νοῦς έτρέφετο δια τῶν υποσχέσεων του Θεου, και εν τῇ αναστάσει, δια της μεγάλης δυνάμεως του Δημιουργου, έδόθη τδ θεϊον σῶμα. Τοιουτοτρόπως ό Ιησοῦς έγεινεν ή Κεφαλή της "ΝΕΑΣ ΚΤΙΣΕΩΣ."

Ἐκαστος ἀληθῆς ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, ὁμοίως, διὰ τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ πλήρως εἰς τὸ νὰ πράξῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, παραιτεῖται τῆς ἐλπίδος ἐπιγείου ζωῆς, καὶ καθὼς ὁ Ἰησοῦς, δίδεται νέα ἐλπίς, νέας ζωῆς, θείας φύσεως. Ὁ Πέτρος ἔγραψε περὶ "μεγίστων καὶ τιμῶν ἐπαγγελιῶν" διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ γείνωμεν "κοινωνοὶ θείας φύσεως." Β'. ΠΕΤΡΟΥ α:4.

"Νέα ἡμέρα" θὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου τῆς Δικαιοσύνης, μὲ Ἰασην ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ." ΜΑΛΑΧΙΑΣ δ:2. Ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ὁ Χριστὸς, καὶ οἱ εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ βαδίζοντες πιστοὶ Αὐτοῦ ἀκόλουθοι θὰ εἶναι μετ' Αὐτοῦ. Οὗτοι θὰ ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου ἐν τῇ "πρώτῃ ἀναστάσει," διὰ νὰ ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ." ΑΠΟΚ. κ:4. Οὗτοι ἀναφέρονται παρὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡς "δίκαιοι" οἵτινες θέλουσι λάμψῃ ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν." ΜΑΤΘ. ιγ:43.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μάθῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ὑπακοῆς. Τελικῶς, ὅλοι θὰ ἐγερθοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου. Τότε, ὀπλισμένοι μὲ τὴν ἀποκτηθεῖσαν γνῶσιν διὰ μέσου τῶν πειρῶν μὲ τὴν ἁμαρτίαν, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ δεχθοῦν τὴν προμήθειαν μέσω τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπακούσουν εἰς τοὺς νόμους τῆς βασιλείας, τότε ἐν ἐνεργείᾳ, θὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν τελειότητα ἀνθρωπίνης ζωῆς, καὶ θὰ ζήσουν διὰ παντὸς ἐπὶ τῆς Γῆς. Τότε, ὁ ἄνθρωπος, ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς, θὰ ζῆ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ προσώπου τοῦ Δημιουργοῦ Του διὰ παντὸς, ἀπολαμβάνων τὰς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, ὑγείας καὶ αἰωνίου ζωῆς.

Μὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χίλια ἔτη, ἡ Γῆ θὰ κατασταθῆ παρὰ δεῖσος. Ἡ Γῆ θὰ ἀποδείξει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἡ ἔρημος καὶ ἡ ἄνυδρος, καὶ ἡ ἐρημία θέλουσιν ἀνθῆσαι ὡς ῥόδον. Ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλουσιν ἀναβλύζει ὕδατα, καὶ ῥεύματα ἐν τῇ ἐρημία. Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσιν ἀνοιχθῆ, καὶ τὰ ὦτα τῶν κωφῶν θέλουσιν ἀκούσει. Ὁ λαὸς δὲν θέλει πλανᾶσθαι πλέον. Εὐφροσύνη αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, λύπη δὲ καὶ στεναγμὸς θέλουσι φύγει. ΗΣΑΙΑΣ λε. ΑΠΟΚ. κα:3-5.

Ἡ κατὰρα θέλει ἀρθῆ ἐκ τῆς Γῆς. Ἡ Γῆ θέλει δίδει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἡ εὐλογία τοῦ Δημιουργοῦ θὰ εἶναι ἐφ' ἀπάσης τῆς Γῆς. Καὶ ἀντὶ ἡ γῆ νὰ φύη ἀκάνθας καὶ τριβόλους, θέλει διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ γείνη παράδεισος, ὡς ὁ παράδεισος τῆς Ἐδέμ.

" Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἴδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θέλει σκηνώσει μετ' αὐτῶν. Καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς αὐτῶν.

Καὶ θέλει ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον. Οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πλέον, διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον. Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἴδοὺ, κάμνω νέα τὰ πάντα. Καὶ λέγει πρὸς ἐμὲ, Γράψον, διότι οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ." ΑΠΟΚ. κα:3-5. ΑΜΗΝ.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ

ΘΕΟΣ ὑπάρχει, ἀναφωνεῖ ἡ φύσις στὸν ἀέρα,
Δημιουργὸς καὶ Πάνσοφος ὁ κτίσας τὸν αἰθέρα.
Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κ' ἰχθύες τῆς θαλάσσης,
τὰ δένδρα τὰ πανύψηλα, τὰ μυροβόλα κρίνα,
'Αναφωνοῦν μὲ δύναμιν Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα.

---οοο---

Τὰ ὄρη τὰ χιονόλευκα, τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
Αἱ ἄβυσσοι κ' οἱ ποταμοί, πέρατα Γῆς ἀπάσης,
'Ἡ ἀστραπή κ' ὁ κεραυνὸς, τὰ πάντα μαρτυροῦνε,
Καὶ ἀποδίδουν μὲ τιμῇ τὴν δόξαν καὶ τὸ σέβας.
Στὸν πλάσαντα τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τοῦ βορρᾶ τὸ
σέλας.

---οοο---

'Ο ἄνθρωπος ὁ ἐν τιμῇ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ,
'Οτι δὲν ἔγειναν αὐτὰ ἔτσι, ἀπλῶς στὴν τύχῃ,
'Αλλὰ Πανσόφου χεῖρ ἐνήργησε μὲ δύναμι κ' ἀγάπη,
Καὶ μὲ σοφίαν ἄμετρον, δικαιοσύνης θρόνος,
Ποῦ δὲν σαλεύεται ποτὲ, ὅσο κ' ἂν τρέξῃ χρόνος.

---οοο---

'Ο ψαλμῶδης εἰς τοὺς ἀγροὺς βόσκων τὰ πρόβατα
του,
Τὰ βλέμματὰ του ὕψωνε, καὶ μ' ὄλα τὰ σωθικὰ του,
'Ἐψαλλεν ὕμνον στὸν Θεόν, διὰ τὸ μεγαλεῖον,
Ποῦ ἔβλεπε στὸν οὐρανὸν, τὸν Ἥλιο, τὴν Σελήνην,
Τὰ ἄστρα τ' ἀναρρίθμητα, καὶ ἴλαμβανε γαλήνην.

---οοο---

Μ' ἀγάπην ἔψαλλ' ὁ Δαβὶδ, δεκάχορδος κιθάρα,
Φθόγγους γλυκεῖς ἀνέμελπε στὸν Πλάστη μὲ λαχ-
τᾶρα.
Κ' ἂν ποιμενόπαις στοὺς ἀγροὺς, κ' ἂν Ἄναξ στὸ
παλάτι,
Στὸ δῶμα τὸ βασιλικὸ τὰ νύκτα ἔπερνοῦσε,
Μὲ τὴν κιθάρα τὸν Θεὸν μὲ σέβας ἀνυμνοῦσε.

---οοο---

Μόνον ὁ ἄφρων ἔλεγε τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ,
"Θεὸς οὐκ ἔστι," τὸ σύμπαν ἔγεινεν ἀπλῶς, χω-
ρίς καμμιά αἰτία,
Κ' ὁ Ντάργουϊν τὸν πίθηκο "πατέρα" τὸν φωνάζει,
Ρενὰν, Βολταῖρος καὶ Ρουσσῶ, φιλόσοφοι Δαρβί-
νοι,
Κατέταξαν τὸν ἄνθρωπον ὅμοιον μὲ τὰ κτήνη.

---οοο---

Πλὴν ἔρχεται περίοδος ποῦ θὰ ἀναγνωρίσουν,
'Απὸ μεγάλου ἕως μικροῦ, καὶ θὰ ἀναφωνήσουν,
"Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου, Θεέ, ὁ Παν-
τοκράτωρ,
'Αληθινὰ καὶ δίκαια, Θεέ, εἰν' αἱ ὁδοὶ Σου,
Καὶ σωτηρίαν στοὺς λαοὺς χορήγησ' ἢ ἰσχὺς σου."

---οοο---

"Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου, Κύριε,
Θεέ Παντοκράτωρ, δίκαια καὶ ἀληθινὰ αἱ
ὁδοὶ Σου, Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.
Τίς δὲν θέλει σὲ φοβηθῆ Κύριε, καὶ δοξά-
σει τὸ ὄνομά Σου;

Διότι εἶσαι μόνος ἅγιος, διότι πάντα τὰ
ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ προσκυνήσει ἀνώ-
πιδν Σου, διότι αἱ κρίσεις Σου ἐφανερώ-
θησαν." ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ιε:3-5. Α Μ Η Ν.

